

РЕШЕНИЕ

№ 3240

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9900** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Велена Т. Д., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] вх. А ет.4 ап.16 срещу Решение №1040-21-467/17.06.2022г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/21.04.2022г на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с което на Велена Т. Д. е отказано изплащане ни парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО ,с начална дата от 03.03.2022 г. С жалбата се иска съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно. Твърди , че при постановяване на оспореното разпореждане ,а впоследствие и при постановяване на потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ С.-град са допуснати нарушения на административно производствените правила, изразяващи се в нарушение на чл. 35 и чл. 36 ал. 1 от АПК. Излагат се подробни съображения по същество на спора и се твърди, че абсолютно погрешни са констатациите ,че реално не е изпълнявала трудова дейност при сочания от нея работодател „ БУЗАКОВ“ ЕООД , тъй като същите се основават на констативен протокол и задължителни предписания ,които не са връчени на осигурителя.

Сочат се съображения, че жалбоподателката отговаря на легалното понятие „осигурено лице“, регламентирано в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО.

В открито съдебно заседание жалбоподателката редовно уведомена, не се явява и не

се представлява. Не взема становище по същество на спора.

Ответникът Директорът на териториално поделение на НОИ – С. – град, се представлява от юрк. И. , която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за нейното отхвърляне.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/21.04.2022г на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, на жалбоподателката Велена Т. Д. е отказано изплащане ни парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО ,с начална дата от 03.03.2022 г.

Обжалваното разпореждане за отказ е издадено по приключила проверка на разходите на ДОО от компетентните органи на НОИ ,във връзка с подавани данни от дружеството „БУЗАКОВ" ЕООД по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход ,декларирани в представените документи за изплащане на обезщетения и помощи от ДОО.

Установено е ,че в регистъра на трудовите договори за жалбоподателката са налични записи за сключен на 23.04.2019 г. трудов договор с „БУЗАКОВ" ЕООД ,по силата на който същата е заемала длъжността „мениджър покупко-продажби" с основно трудово възнаграждение 3000.00лв . От проверка в Регистър “Приходи" на НАП се установило , че от месец април 2019г до настоящия момент от осигурителя „БУЗАКОВ“ ЕООД няма преведени осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване. Разпоредена е проверка на осигурителя във връзка с подадени от него данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО ,извършена от ТП на НОИ [населено място] и ТД на НАП В. офис Р. . В резултат на тази проверка е установено ,че липсват данни за извършване на каквато и да е дейност от дружеството „БУЗАКОВ“ ЕООД през периода от 16.06.2000г до 31.10.2021 г. В хода на проверката от ТД на НАП - В. е установено, че подадените от дружеството годишни данъчни декларации по чл.92 ал.1 от ЗКПО за 2009 и за 2020г е декларирана дейност с код 4120 по К.-2008 „ Строителство на жилищни и нежилни сгради“ , но не са декларирани приходи от дейността за периода от 2009 г. до 2020 г . За отчетните 2010г. и 2015 г. от „БУЗАКОВ” ЕООД били подадени ГДД по чл. 92. ал.1 от ЗКПО и е декларирано, че дружеството не е извършвало дейност и не е отчетло приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство . За отчетите 2011г , 2012 г., 2013 г , 2014 г, 2016, 2017г , 2018 г. и 2019 г. също не са подавани ГДД по чл. 92. Ал.1 от ЗКПО. В информационната система на НАП за периода от 2009 г. до 2020 г. са установени издадени фактури от регистрирани по ЗДДС лица към „БУЗАКОВ” ЕООД единствено за телефони и за счетоводни услуги.В обобщение: проверката е потвърдила , че осигурителя не притежава активи , не са отчетени приходи от дейност на дружеството и не е извършвал реално икономическа дейност за периода на проверката.Действително нарушенията на данъчното законодателство и правилата за счетоводната отчетност не могат да бъдат вменени на жалбоподателката, но те подкрепят цялостния извод за липса на търговска дейност, респ. за липса на извършвана трудова дейност от нея. Този извод е направен след цялостен обективен анализ на резултатите от проведената проверка и е подкрепен с доказателства. Обратното – твърденията за извършвана трудова дейност не са подкрепени с никакви доказателства.

По отношение на трудовия договор сключен между „БУЗАКОВ“ ЕООД и жалбоподателката Велена Т. Д. /съпруга на управителя и едноличен собственик на капитала Д. А. Д./ е установено, че съгласно подадено Уведомление по чл. 62. ал 5 от КСО Велена Д. е назначена на длъжност „Мениджър покупко-продажби " с код по К. 2008-41 с декларирано място - [населено място] и основна таилата 3000.00 лв. Не са представени изисканите разчетно-платежни ведомости или други доказателства за изплащане на трудово възнаграждение за периода от назначаване на лицето 23.04.2019г до м.10.2021г .Предвид обстоятелството, че Велена Т. Д. е съпруга на едноличния собственик на капитала на дружеството и за лицето са подавани данни за осигуряване на максималния осигурителен доход от 3000.00 лв. за всички месеци от назначаването ѝ , а от осигурителя не са внасяни осигурителни вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ за същия период, както и липсата на отчетени приходи от дейността „БУЗАКОВ" ЕООД за периода на проверка от контролните органи е направен извод, че дружеството е фиктивен осигурител.

В хода на административното производство е установено, че на 04.04.2022г в ТП на НОИ С.-град от „БУЗАКОВ“ ЕООД е постъпило удостоверение № Р14-21-000-00-[ЕГН] /приложение № 10/ към Заявление-декларация да изплащане на парично обезщетение, за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО, с начална дата от 03.03.2022г по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване. Ответника е приел ,че не са налице предпоставките за изплащане на заявеното обезщетение по чл.52а от КСО .

Съгласно чл. 52а от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение да отглеждане на дете до навършване на 2-юдиншага му възраст ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.Разпоредбата на чл. 53 от КСО конкретизира , че след изтичане срока на обезщетението за бременност и раждане, през време на допълнителния платен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст, на майката се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване.

Правилен е извода на ответника ,обективизиран в оспореното Решение № 1040-21-467/17.06.2022г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/21.04.2022г на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите,че за да е осигурено лицето, едно от условията, на които трябва да отговаря е извършването на трудова дейност ,за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 от КСО. Наличието на сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права за получаване на обезщетения от бюджета на ДОО.

С оглед на това са издадени на основание чл. 108 ал. 1. т. 3 от КСО задължителни предписания №ЗД-1-17-01104545/25.03.2022г за заличаване на подадените данни по чл.5 ал.4 от КСО за осем лица ,включително и за съпругата на едноличния собственик на осигурителя Велена Д.. Предписанията са влезли в сила на 14.04.2022г и тъй като не са изпълнени доброволно ,на основание чл.4 ал.10 от Наредба № П-13 /17.12.2019г за съдържанието ,сроковете,начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите,осигурителите за осигурените при тях лица,както и от самоосигуряващите се лица ,данните по чл.5 ал.4 т.1 от КСО ,подадени от името на

„БУЗАКОВ“ ЕООД.

Възражението на жалбоподателката ,че горепосочените предписания не са влезли в законна сила , тъй като не са връчени на осигурителя „БУЗАКОВ“ ЕООД е неоснователно .От една страна, противно на твърдението на жалбоподателката,същите са връчени на 30.03.2022г ,видно от известието за доставяне на стр.93 от делото ,а от друга страна Велена Д. не е била страна в развилото се адм.производство между осигурителя „БУЗАКОВ“ ЕООД и контролните органи по общественото осигуряване, поради което влезлия в сила административен акт има действие само между страните участвали в това административно производство.

В настоящето производство съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

По силата на чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а от КСО, и за който са внесени или дължими осигурителни вноски. В този смисъл е и посоченото от законодателя с § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО изискване за да придобие работникът/служителят качеството на „осигурено лице” по смисъла на КСО.

От посочената разпоредба е видно, че за да се счита едно лице за осигурено по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО и да има право на парични обезщетения и помощи, предвидени в кодекса, е необходимо да са налице едновременно следните условия:

- да извършва трудова дейност, която е основание за осигуряване по чл.4 или 4а от КСО;

- да са внесени или дължими осигурителни вноски върху възнаграждение/получено, начислено но неизплатено или неначислено/, без възнаграждението по чл. 40, ал. 5 от КСО.

В правната теория се приема, че осигурено е физическо лице, за което има задължение за внасяне на осигурителни вноски и което има право на обезщетения и помощи от общественото осигуряване при настъпването на осигурителен риск. Бидейки правно качество, качеството „осигурено лице“ е резултат от действието на правна норма, която да определя основанието за осигуряване на определено лице. Ето защо, когато се изследва дали едно лице попада в обхвата на понятието „осигурено лице“ следва да се установи правна норма, която да установява това качество (Решение № 6549/2001 на ВАС), а това качество пряко зависи от основанието за осигуряването (Решение № 4644-1999 г. на ВАС, № 6678-2001 на ВАС, Решение № 5084-2002 на ВАС). В основата на всички правни основания е социалното основание – полагането на труд в една или друга правна форма, от който лицето придобива доходи за своята издръжка. Загубата именно на тези доходи се компенсира частично от системата на общественото осигуряване. При това следва да се има предвид, че се касае за реално полагане на труд, а не само за наличието на предпоставките за това. В конкретния случай реално полагане на труд не се установява по отношение на осигурителя „БУЗАКОВ“ ЕООД , независимо от това, че е представен трудов договор между жалбоподателката и дружеството. Трудовият договор е основание за полагане на труд, доколкото е налице забрана престиране на работна сила, без правоотношението по престирането ѝ да е уредено като трудово такова.

Липсата на внесени осигурителните вноски по чл. 6, ал. 8 КСО е основанието за

непопадането на жалбоподателката в обхвата на §1, т. 3 ДР на КСО. Следва да се подчертае, че трудовото правоотношение не е приравнено на осигурителното такова. То е предпоставка за възникването на второто, но не е единствено условие, при наличието на което да се направи извод, че осигурителното правоотношение е започнало. В този смисъл следва да се отбележи застъпеното в множество дела на ВАС становище, а именно, че „задължението за осигуряване възниква от деня, в който започва трудовата дейност, но права от осигуряването възникват само при внесени и дължими осигурителни вноски“.

В случая е установено при извършена проверка в Регистър „Приходи” по ЕИК и Регистъра на осигурените лица факти и обстоятелства, които обуславят правилния извод на ответника за липса на реално извършвана трудова дейност при осигурителя от жалбоподателката Д., липса на внесени осигурителни вноски от „БУЗАКОВ“ ЕООД за процесния период, служебно заличени данните подадени от последния по чл.5 ал.4 от КСО, което от своя страна е дало основание за отказа да се изплати парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО, с начална дата от 03.03.2022 г.

Съгласно чл.5, ал.6 от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на паричните обезщетения. В тази връзка с чл.1, ал.2 от НПОПДОО е указано, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и другите регистри, поддържани от НАП и НОИ, както и данните попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения респ. заявления-декларации, досежно осигурителния статус на лицата.

Предвид изложеното, наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

С оглед резултата от извършените проверки на „БУЗАКОВ“ ЕООД и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството респ. трудова дейност от лицата / 8 бр вкл. и жалбоподателката Д./, за които има подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица.

Горесцитираното е от съществено значение за придобиване на право на обезщетение съгласно изискванията на чл. 53 от КСО. Правилно ответникът е направил извод, че действията на осигурителя водят до заключение, че се цели получаване на парични обезщетения, без да са изпълнени изискванията на закона за упражняване на трудова дейност и внасяне на дължимите осигурителни вноски.

Жалбоподателката не представи никакви доказателства, опровергаващи изводите на ответника за липсата на действително полагане на труд и извършване на реална трудова дейност от нея и съответно липсата на доказателства за наличието на кумулативно определените предпоставки, обуславящи правото ѝ на обезщетение за отглеждане на малко дете до 2 годишна възраст.

Следователно жалбата ѝ срещу Решение №1040-21-467/17.06.2022г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С. –

град, потвърждаващо Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/21.04.2022г на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с което на Велена Т. Д. е отказано изплащане ни парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО ,с начална дата от 03.03.2022 г. следва да с е отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени заявените от директора на ТП на НОИ – С. – град разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК определя в размер на общо 100,00 лева.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Велена Т. Д. , ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] вх. А ет.4 ап.16 срещу Решение №1040-21-467/17.06.2022г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/21.04.2022г на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с което на Велена Т. Д. е отказано изплащане ни парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО ,с начална дата от 03.03.2022 г.

ОСЪЖДА Велена Т. Д. , ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] вх. А ет.4 ап.16 да заплати на ТП на НОИ – С. – град сумата от 100,00 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 –дневен срок от съобщението на страните пред ВАС

СЪДИЯ: